

P6_TA(2008)0124

Eiropas darba kārtība kultūras jomā globalizācijas apstākļos

Eiropas Parlamenta 2008. gada 10. aprīļa rezolūcija par Eiropas darba kārtību kultūras jomā globalizācijas apstākļos (2007/2211(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā EK līguma 151. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Lēmumu Nr. 1855/2006/EK, ar ko izveido programmu „Kultūra” (2007.–2013.)¹,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas (ANO) Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (*UNESCO*) 2005. gada 20. oktobra Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu (*UNESCO* Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu),
- ņemot vērā Padomes 2006. gada 18. maija Lēmumu 2006/515/EK, lai noslēgtu Konvenciju par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību un veicināšanu²,
- ņemot vērā Izglītības, jaunatnes un kultūras lietu padomes 2007. gada 24. un 25. maija sanāksmju secinājumus par kultūras un radošo nozaru pienesumu Lisabonas mērķu sasniegšanai (9021/2007),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropa pasaulē — praktiski priekšlikumi lielākai saskaņotībai, efektivitātei un saskatāmībai” (COM(2006)0278),
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. maija paziņojumu par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos (COM(2007)0242) un ar to saistīto Komisijas dienestu darba dokumentu (SEC(2007)0570),
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 16. novembra rezolūciju par Eiropas darba kārtību kultūrai augošas globalizācijas apstākļos³,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2001. gada 5. septembra rezolūciju par sadarbību kultūras jomā Eiropas Savienībā⁴,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 4. septembra rezolūciju par kultūras nozarēm⁵,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par Komisijas 2005. gada 18. oktobra Ieteikumu 2005/737/EK par likumīgu mūzikas tiešsaistes pakalpojumu

¹ OV L 372, 27.12.2006., 1. lpp.

² OV L 201, 25.7.2006., 15. lpp.

³ OV C 287, 29.11.2007., 1. lpp.

⁴ OV C 72 E, 21.3.2002., 142. lpp.

⁵ OV C 76 E, 25.3.2004., 459. lpp.

autortiesību un blakustiesību kolektīvo pārrobežu pārvaldījumu¹,

- ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
 - ņemot vērā Kultūras un izglītības komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas, Starptautiskās tirdzniecības komitejas un Reģionālās attīstības komitejas atzinumus (A6–0075/2008),
- A. tā kā, nenoliedzot to, ka kopumā vēlama pēc iespējas atvērtāka attieksme pret citām kultūrām, Eiropas Savienībai ir ļoti īpašs pienākums sargāt Eiropas kultūras bagātību, kas nozīmē, ka Eiropas kultūras mantojums visās tā izpausmēs ar visiem līdzekļiem ir jāaizsargā, jāpopularizē un par to jāizplata informācija gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās robežām;
 - B. tā kā māksla un kultūra ir līdzekļi, kas veicina izpausmi un pašapziņu personīgajā un sociālajā attīstībā un ļauj indivīdiem un kopienām izmantot savu mantojumu un pieredzi, kā arī konceptualizēt individuālo un kolektīvo nākotni;
 - C. tā kā māksla un kultūra paver iespējas jaunu veidu dialogiem un kultūru izpratnei un ļauj indivīdiem un grupām iziet ārpus savas identitātes ietvariem;
 - D. tā kā, sniedzot iespējas apmaiņai, debatēm, jaunradei un idejām, māksla un kultūra veicina pilsonisko iesaistīšanos un līdzdalību;
 - E. tā kā Eiropas kultūras mantojums, kas ietver savu pirmavotu (tostarp gan grieķu un romiešu, gan jūdaisma un kristietības antīkās pasaules) dažādas izpausmes formas un kombinācijas, vēstures gaitā Eiropu salīdzinājumā ar pārējiem kontinentiem ir izvirzījis priekšplānā, tā kā šis mantojums ir nepārspēts jaunrades, attīstības un progresā virzītājspēks, izpausies visās jomās, un pat mūsdienās tas ir būtisks atskaites punkts attiecībā uz humānismu, garīgo attīstību un izaugsmi, demokrātiju, toleranci un pilsonību;
 - F. tā kā arvien vairāk globalizētā pasaulē patiesu Eiropas pievienoto vērtību sniedz Eiropas kultūras bagātības pamatā esošās izcilās iezīmes, kuru loma identitātes veidošanā Eiropai un Eiropas Savienībai ir būtiska, lai palīdzētu izprast pasauli, nodrošināt iekšējo kohēziju, uzsvērt savu unikalitāti un gūt citu tautu atzinību;
 - G. tā kā radošo profesiju darbam ir raksturīga gan elastība, gan mobilitāte;
 - H. tā kā radošos projektos piedalās gan Eiropas, gan citu valstu mākslinieki un tā kā mākslinieku mobilitāti ierobežo valstu politika, kas prasa vīzas personām, kuras pārvietojas ES teritorijā;
 - I. tā kā saistībā ar īpašajiem veidiem, kādos Eiropas kultūras mantojums vēstures gaitā ir ietekmējis citus kontinentus, ir vajadzīgi īpaši pasākumi, kas uzsver faktorus, kuri palīdz veidot civilizāciju, savstarpēju sapratni un konstruktīvu pieeju starp tautām, kas saistītas ar šo mantojumu;
 - J. tā kā vietējām un reģionālām iestādēm ir īpaši svarīga loma kultūras attīstībā un konsolidācijā, it sevišķi sargājot kultūras mantojumu un atbalstot māksliniecisku jaunradi savā teritorijā, un šis faktors pienācīgi jāņem vērā, reorganizējot Eiropas darba kārtību

¹ OV C 301 E, 13.12.2007., 64. lpp.

kultūras jomā globalizācijas apstākļos;

- K. tā kā imigrantiem, tūristiem un citiem viesiem, kas ieradušies no valstīm ārpus Eiropas, ir jāciens Eiropas kultūras mantojums, kuram dalībvalstīs ir privilēģēts statuss;
- L. tā kā, no vienas puses, Eiropas radošo profesiju pārstāvjiem, māksliniekiem un kultūras nozares darbiniekiem ir izšķiroša nozīme Eiropas kultūras identitātes radīšanā, kopēju vērtību izplatīšanā un pastāvīgā Eiropas pilsonības jēdziena veidošanā, pārsniedzot nacionālas valsts robežas, kā arī atzīstot Eiropas, valstu, reģionālo un lingvistisko kultūras daudzveidību;
- M. tā kā, no otras puses, Eiropas radošo profesiju pārstāvji, mākslinieki un kultūras nozares darbinieki Eiropas Savienībā ietekmē arī ekonomikas ieņēmumus, labklājības avotus un darbavietu radīšanu;
- N. tā kā, attīstoties tehnoloģijai, kultūras produktus aizvien vairāk rada, izplata un patērē digitālā formātā, un šī tendence jāņem vērā politikas izstrādē;
- O. tā kā Eiropas kultūras nozarē strādājošie atrodas aizsargātā vidē, ņemot vērā tirdzniecības noteikumus, kas pienācīgi atspoguļo Eiropas nostāju, ka kultūras produkti un pakalpojumi atšķiras no cita veida precēm un pakalpojumiem un tiem ir nepieciešami īpaši noteikumi;
- P. tā kā lielākie ES līmeņa muzeji un kultūras iestādes aizvien vairāk veic ekonomiski nozīmīgas apmaiņas ar līdzīgām iestādēm visā pasaulē, gūstot ievērojamus ieņēmumus, kas pārsniedz tūrisma nozares ieņēmumus;
- Q. tā kā dalībvalstu vēsturiskais, kultūras un arheoloģiskais mantojums vislielākajā mērā ir jāaizsargā no nelegāla eksporta un nelikumīgas tirdzniecības apdraudējumiem, kā tas paredzēts 1970. gada 14. novembra Konvencijā par līdzekļiem, kā aizliegt un novērst kultūrvēsturisko vērtību nelegālu importu, eksportu un īpašumtiesību maiņu, un citos piemērojamos starptautiskos instrumentos;
- R. tā kā ES ir jābūt solidārai, aizsargājot trešo valstu kultūras mantojumu, īpaši attiecībā uz valstīm, kurās kultūras nozare ir mazattīstīta, un aktīvi jānovērš tādu mākslas darbu nelegāls imports, kuriem izcelsmes valstī ir aizsargājama objekta statuss;
- S. tā kā ES kultūras preču un pakalpojumu tirdzniecības bilance ir negatīva;
- T. tā kā ekonomikas globalizācija un globālas kultūras nozares veidošanās rada jaunus uzdevumus tādā jomā kā valodas un kultūras daudzveidība, kas ir pašsaprotama vērtība, un tāpēc ir būtiski šiem uzdevumiem rast kopēju Eiropas pieeju;
- U. tā kā tūrisma nozare un ar to saistītie pakalpojumi ir viena no jomām, kurā starptautiskā tirdzniecība saskaras ar kultūru, un tūrisms ES un trešo valstu attiecībās var būt labākais līdzeklis, lai popularizētu Eiropas kultūrtūrisma galamērķus un vienlaikus veicinātu tirdzniecību, tādējādi sekmējot sociālo, kultūras un vides ilgtspējību;
- V. tā kā tikpat kā nav ticamu un būtisku datu par kultūras preču un pakalpojumu starptautisko tirdzniecību;
- W. tā kā digitālās tehnoloģijas var uzskatīt par jaunu iespēju kultūras produktu un pakalpojumu izplatīšanai visā pasaulē un tās var veicināt starpkultūru izpratni, ja tiek ievēroti brīvas un

godīgas piekļuves un kultūru un valodu dažādības principi;

- X. tā kā jaunās plašsaziņas līdzekļu tehnoloģijas, tostarp atklāti pieejamie interneta portāli, pakalpojumi un to attīstība prasa apgūt aizvien lielāku informācijas daudzumu, lai saglabātu konkurētspēju;
 - Y. tā kā šīs tendences prasa jaunu pieeju tam, kā pārvaldīt un reglamentēt ar intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, pirātismu un neatļautu digitalizāciju saistītus jautājumus, ņemot vērā vajadzību brīvu un godīgu piekļuvi kultūras produktiem un pakalpojumiem pienācīgi līdzsvarot ar jauna veida māksliniecisko un intelektuālo jaunradi;
 - Z. tā kā kultūras preču viltošana un pirātisms izraisa darbavietu zudumu ES un apdraud kultūras nozares konkurētspēju un ražojumu kvalitāti, kas īpaši ietekmē dalībvalstis, kuras galvenos ieņēmumus gūst no kultūras preču ražošanas un izmantošanas ekonomiskiem mērķiem;
 - AA. tā kā Komisijai ir deleģētas plašas pilnvaras, lai Eiropas nozaru intelektuālā īpašuma tiesības aizsargātu visos starptautiskajos forumos, kā arī attiecībās ar tiem tirdzniecības partneriem, kuriem šajā jomā nav atbilstīgu tiesību aktu;
 - AB. tā kā kultūra kā atsevišķa joma ir iekļauta ES brīvās tirdzniecības nolīgumos (BTN) un citos tirdzniecības instrumentos,
 - AC. tā kā kultūra un valoda ir reģionālās attīstības dzinējspēks un lielā mērā palīdz piesaistīt ieguldījumus, jo īpaši mazākattīstītiem reģioniem, kuros ir maz dabas resursu un apskates objektu tūristiem, un tā kā radošo profesiju pārstāvjiem un kultūras iestādēm ir izšķiroša nozīme, veidojot reģionu identitāti un veicinot to pievilcību, kā arī sekmējot Eiropas integrāciju;
 - AD. tā kā kultūrai ir ļoti svarīga nozīme pilsētu (īpaši mazo un vidēji lielo pilsētu) un lauku teritoriju attīstībā kā nozarei, kas gan nodrošina darba vietas, gan sekmē ekonomikas izaugsmi, un tā kā sociālajā jomā kultūras identitāte ir svarīgs faktors, kas veicina reģionu un vietējo kopienu integrāciju un lielāku sociālo kohēziju;
 - AE. tā kā saistībā ar kohēzijas un lauku attīstības politiku ir jāsniedz atbalsts, lai atjaunotu kultūras mantojumu un popularizētu radošās profesijas, tādējādi palielinot reģionu pievilcību;
 - AF. tā kā kultūras jomā aizvien lielākai nozīmei ir jābūt MVU un privātajam kapitālam, kas jāiesaista projektu un pasākumu īstenošanā šajā jomā, jo īpaši ar publiskā un privātā sektora partnerības starpniecību,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par Eiropas darba kārtību kultūrai un apstiprina tajā izklāstītos mērķus; atgādina, ka vairākkārt ir norādījis uz kultūras būtisko lomu Lisabonas stratēģijas īstenošanas strukturēšanā un jauna globālās pārvaldības un ilgtspējīgas attīstības pīlāra izveidē;
 2. tāpat atzinīgi vērtē to, ka minēto Komisijas paziņojumu Padome uzņēma labvēlīgi, kas atspoguļots Padomes 2007. gada 16. novembra rezolūcijā;

3. uzsver, ka vietējām, reģionālām un valstu iestādēm ir būtiska loma kultūras attīstībā un stiprināšanā, it īpaši aizsargājot kultūras mantojumu, kā arī veicinot māksliniecišku jaunradi un radošās nozares;
4. atzinīgi vērtē to, ka Komisija pievēršas mākslinieku un kultūras darbinieku mobilitātei;
5. norāda uz vajadzību atbalstīt jaunu Eiropas mākslinieku izvirzīšanos un mobilitāti;
6. pauž nožēlu par to, ka Eiropas darba kārtībā kultūrai augošas globalizācijas apstākļos nav iekļauta norāde uz lomu, kas ir daudzajām pilsētu, vietējo pašvaldību un reģionu partnerattiecībām;
7. uzsver, ka kultūras nozarei ir svarīga loma atjaunotās Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanā, un pievērš uzmanību kultūras nozīmei labas un dinamiskas dzīves vides izveidē, it īpaši kultūrtūrisma sniegtās plašās iespējas daudzu reģionu ekonomiskajai attīstībai;
8. norāda, ka atbilstīgi līguma 151. pantam rīcībai kultūras nozarē, neierobežojot kultūras daudzveidību un nacionālo identitāti, jāizpaužas dalībvalstu sadarbības politikā un partnerības nolīgumos; norāda arī, ka ES reģioniem ir svarīga loma kultūras sadarbībā;
9. pauž bažas par to, ka paziņojumā nav skaidrota joprojām pastāvošā problēma saistībā ar domstarpībām par kultūru attiecībā uz moderno un tradicionālo mākslu, Eiropas mantojumu un uz peļņu orientētām un peļņu nesošām „radošajām industrijām”; turklāt darba kārtībā izvirzītie mērķi kopumā parāda, ka kultūrai ir svarīga sociāla, ekonomiska, politiska un, izsakoties vispārīgāk, „praktiska” vērtība, bet neuzskata kultūru par patstāvīgu vērtību;
10. pauž bažas par to, ka debatēs par starpkultūru dialogu un kultūras dialogu ar vārdu „kultūra” bieži saprot to, kas cilvēkus apvieno, nevis to, kas kalpo par atšķirību starpnieku; šajā kontekstā varētu citēt Žanu Monē — tie jaunieši, „kas iepazinuši labo un vērtīgo dažādās kultūrās, nepārstājot ar mīlestību un lepnumu raudzīties uz savu zemi, kļūs par eiropiešiem”;
11. uzskata, ka pilnībā un saskaņoti īstenojot līguma 151. panta 4. punktu, jāņem vērā kultūras nozarei raksturīgās iezīmes, jo īpaši jaunrades un novatorisma potenciāls, un kultūras un ekonomikas ieguvumu sociālā nozīmība, lai kultūra varētu pilnībā ieņemt pienācīgu vietu Lisabonas stratēģijā;
12. uzskata, ka Komisijas mērķis turpināt attīstīt dialogu ar pilsonisko sabiedrību kultūras jomā ir būtisks, lai izstrādātu saskaņotu Eiropas darba kārtību kultūras jomā, un ka tikai ar šāda strukturēta dialoga palīdzību Eiropas politika var patiesi atbilst Eiropas mākslinieku un kultūras darbinieku realitātei un vajadzībām;
13. aicina Komisiju iesniegt ieteikumus par tādu digitālo tiesību pārvaldības sistēmu aizsardzību, kas vienlīdz ņem vērā prasības, ko nosaka ES iekšējais tirgus un *UNESCO* Konvencija par kultūras izpausmju daudzveidības aizsardzību;
14. uzsver, ka kultūras ražība un mākslinieku jaunrade ir jānodrošina ilgtspējīgā veidā, tāpēc mākslinieku sociālajam stāvoklim ir jābūt drošam, tostarp jābūt pienācīgam tiesiskajam regulējumam tiesību aktos nodokļu, darba, sociālās drošības un autortiesību jomā;

15. aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot dzīvē *UNESCO* Konvenciju par kultūru daudzveidības aizsardzību un to iekšpolitiskajos un ārpolitiskajos pasākumos pilnībā ievērot šajā konvencijā paustos principus;
16. atgādina Komisijai, ka Kopienai ir pienākums ievērot *UNESCO* Konvenciju par kultūras daudzveidības aizsardzību, īstenojot savu darbību politikas jomās, uz kurām attiecas konvencija, t. i., „kopējā tirdzniecības politika, attīstības sadarbības politika, ekonomiskā, finansiālā un tehniskā sadarbība ar trešām valstīm, preču, personu, pakalpojumu un kapitāla pārvietošanās brīvība, iekšējais tirgus, tostarp intelektuālais īpašums”¹;
17. uzskata, ka patlaban Kopienas programmas kultūras nozarē nepilnīgi atbilst situācijai saistībā ar Eiropas kopīgo kultūras mantojumu, un tādēļ aicina Komisiju ierosināt tādu īpašu programmu izstrādi, kuras ļautu atbalstīt māksliniecisko jaunradi, plašāk un dziļāk uzturēt saikni ar materiāliem un nemateriāliem Eiropas kultūras mantojuma produktiem un vērtībām un ļautu šiem produktiem un vērtībām mijiedarboties saskaņā ar humānistu izpratni par identitāti un atšķirībām mūsdienu kultūrā, tādējādi ļaujot gūt no tā labumu un kopīgi izmantot šos produktus;
18. norāda, ka Eiropas Savienībai ir būtiska loma tādu praktisku pasākumu īstenošanā, kuri patiesi veicinātu Eiropas un ārpuskopienas mākslinieku mobilitāti;
19. uzsver, ka visas kultūras nozares programmas ievērojami veicinās kohēziju, patiesu konvergenci, ekonomisko izaugsmi, ilgtspējīgu attīstību, novatorismu, nodarbinātību un konkurētspēju;
20. aicina izveidot īpašu vīzu māksliniekiem, lai viņi varētu nekavējoties pieņemt ļoti īslaicīgas profesionālas darbības piedāvājumus;
21. atkārtoti uzsver, cik stratēģiski nozīmīgs ir interesantais ES kultūras projekts „Eiropas kultūras galvaspilsētas”, kas ievērojami veicina pilsētu un reģionu sociālo un ekonomisko attīstību, sniedzot Eiropas pievienoto vērtību;
22. aicina Komisiju īpašu uzmanību pievērst spēcīgai un efektīvai sadarbībai starp 2007.–2011. gada Eiropas kultūras galvaspilsētām un „2010. gada kultūras pilsētu tīklu”, kas vairāk nekā 20 pilsētas un lielpilsētas Ungārijā, Vācijā un Turcijā apvieno kopīgam darbam Eiropas kultūras mērķu sasniegšanā, atbalstīt kultūras galvaspilsētu gatavošanos 2010. gadam un iesniegt to projektus vienlaicīgi daudzās dažādās vietās;
23. uzskata, ka mobilitāte un elastība ir vienīgie līdzekļi, lai vienlaikus nodrošinātu radošās darbības saglabāšanu dalībvalstīs un stiprinātu Eiropas kultūras identitāti;
24. iesaka Padomei un Komisijai izstrādāt programmu, lai uzlabotu visu dimensiju un visu gadsimtu Eiropas klasiskā kultūras mantojuma un nacionālo kultūru vēsturisko ieguldījumu prestižu, īstenojot šādu programmu paralēli pamatprogrammai „Kultūra (2007.–2013.)” un papildinot to, kā arī izskatot kultūras nozares turpmākās vajadzības;
25. aicina Komisiju pastiprināt programmā „Kultūra (2007.–2013.)” paredzēto atbalstu literāro darbu tulkojumiem;

¹ Atbilde uz rakstisku jautājumu P-5554/07

26. aicina Komisiju izstrādāt programmu, kuras mērķis būtu veicināt Eiropas valodu popularizēšanu pasaulē un šo valodu lomu kultūras jaunradē citos kontinentos, lai tādā veidā sekmētu gan savstarpējas zināšanas un sapratni, gan mijiedarbību kultūras jomā, ko šīs valodas rada un virza uz priekšu ārpus Eiropas robežām;
27. aicina Komisiju uzlabot un veicināt starptautiskas kultūras apmaiņas un kultūras iemaņu apguvi un daudzvalodību Eiropas Savienības pilsoņiem;
28. uzsver, ka, pēc 2008. gada nosaukšanas par Eiropas Starpkultūru dialoga gadu, Eiropas Savienībai starpkultūru dialoga vērtības jāizmanto praksē, jābūt atvērtai citām kultūrām un jāveicina un jāveido sadarbības iespējas, ierosinot interesantas kultūras programmas Eiropas valstīm, kuras nav ES, it īpaši tām, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) un kurām iesaistīšanās kopīgās kultūras programmās radītu ārkārtīgi svarīgu mobilizējošu ietekmi;
29. ierosina Parlamentam, Padomei, Komisijai un dalībvalstīm iesaistīties tādu apstākļu izveidē, kas patiešām būtu labvēlīgi kultūrai un jaunradei visos ES dzīves aspektos, jo īpaši attiecībā uz ģimeni, skolu, mūzizglītību, saziņu ar sabiedrību un digitālajām tehnoloģijām;
30. uzskata, ka Eiropas līmenī jāturpina veicināt īpašus kultūras projektus, piemēram, Eiropas digitālo bibliotēku; aicina šo bibliotēku izveidot ātrāk;
31. atbalsta daudzos kultūras partnerības nolīgumus starp pilsētām, kopienām un reģioniem, kas ir ļoti svarīgi reģionu sociālajai attīstībai un kultūras novatorisma veicināšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt pēc iespējas lielāku atbalstu vietējām, reģionālām un starpreģionālām kultūras iniciatīvām, jo tām būtiska nozīme reģionālās un Eiropas integrācijas procesā, ņemot vērā globālos uzdevumus;
32. uzsver, ka mākslas un literatūras mācīšanai ir svarīga loma jauniešu personību izveidē, veicinot profesionālā aicinājuma atklāšanu un attīstību un ļaujot pilnvērtīgi baudīt kultūras izpausmes un vērtības;
33. uzsver, ka visu dalībvalstu skolu mācību programmās jāiekļauj Eiropas Savienības kopējā vēsture, lai globalizācijas apstākļos veicinātu Eiropas identitāti un kultūru;
34. norāda uz to, cik svarīgi ir gan skolā, gan sabiedrībā veidot novatoriskas saiknes starp kultūru un pētniecību, zinātni un tehnoloģijām, kā arī norāda uz vajadzību izstrādāt programmas, kas attiecas uz šiem aspektiem;
35. aicina Komisiju izstrādāt piemērotu instrumentu, ar ko konstatēt krīzes Eiropas kultūras nozarēs, īpašu uzmanību pievēršot izdevējdarbības tirgum, kura attīstība ir novedusi pie augstvērtīgas literārās darbības apdraudējuma, priekšroku dodot bestselleriem, kā arī jaunradei mūzikā, kuras kvalitāti un daudzveidību līdzīgā veidā ar koncentrācijas procesiem, kas saistīti ar kolektīvo tiesību pārvaldību, un pirātismu sākusi apdraudēt digitālo tehnoloģiju izplatība pasaulē;
36. aicina Komisiju un dalībvalstis paredzēt nepieciešamos resursus, lai nodrošinātu literārā un mākslinieciskā īpašuma tiesību ievērošanu un aizsardzību, it īpaši digitālajā vidē;
37. uzskata, ka jāizveido pamats patiesai Eiropas kultūras diplomātijai, un aicina dalībvalstis un Kopienas iestādes stiprināt savu diplomātisko pārstāvniecību kultūras dimensiju un regulāri

izstrādāt Eiropas kultūrai veltītas iniciatīvas;

38. aicina dalībvalstis un Kopienas iestādes atbalstīt iniciatīvas, kuru mērķis ir attīstīt kultūrtūrismu;
39. iesaka Padomei un Komisijai izveidot un popularizēt sarakstu, kurā ietvertu visās dalībvalstīs esošās „kultūras svētceļojumu vietas”, lai īstenotu konkrētas iniciatīvas un pasākumus, kas regulāri notiktu šajās kultūras pieminekļu un jaunrades vietās;
40. uzskata, ka, lai uzsvērtu Eiropas vēsturi un mantojumu apliecinošu kultūras preču, pieminekļu, memoriālu un piemiņas vietu Eiropas dimensiju, jāizveido Eiropas kultūras mantojuma zīme;
41. iesaka Padomei un Komisijai atbalstīt un veicināt Eiropas Padomes 1987. gadā uzsākto programmu „Eiropas kultūras ceļi”, jo šī programma ir paraugs tīkliem, kas aptver reģionus un vietējās kopienas, kā arī apliecina Eiropas mantojumu un kopējo vēsturi;
42. ierosina Padomei un Komisijai izveidot Eiropas mākslas sponsorēšanas sistēmu un iecelt „Eiropas mākslas mecenātu”, lai ieviestu efektīvus publiskā un privātā sektora partnerības mehānismus atbilstoši Komisijas ierosināto pasākumu mērķiem;
43. papildus ierosina izveidot prestižas Eiropas balvas, ko regulāri piešķirt visās mākslinieciskās jaunrades jomās;
44. iesaka arī vairāk popularizēt pašreizējās balvas un novērtēt to ietekmi;
45. ņemot vērā 200. gadadienu kopš Frederika Šopēna dzimšanas un to, ka šis izcilais komponists sniedzis nenoliedzamu ieguldījumu pasaules kultūrā, iesaka 2010. gadu nosaukt par Eiropas gadu, kas veltīts Frederikam Šopēnam;
46. iesaka 2011. gadu noteikt par „Grieķu un romiešu klasikas Eiropas gadu”, lai pievērstu ES iedzīvotāju uzmanību būtiskajam kultūras mantojumam, kas mūsdienās ir pakļauts aizmirstības riskam;
47. iesaka Komisijai sadarbībā ar dalībvalstīm, lai popularizētu Eiropas kultūras vērtības un demonstrētu atbalstu kultūrai, sākt regulāri organizēt un atbalstīt „Eiropas gadus”, kas atgādinātu par kādu ievērojamu Eiropas personību, mākslas jomu vai kultūras notikumu;
48. iesaka uzlabot šo pasākumu reklamēšanu, pieejamību un publicitāti;
49. norāda Padomei, ka pastāv pienākums pārskatīt budžeta finansējumu Komisijas paziņojumā paredzēto un pašreizējo pasākumu atbalstam, un ka šāda pārskatīšana jāveic steidzamības kārtā;
50. prasa Komisijai un Padomei nodrošināt, lai noteikumi, kas reglamentē gan divpusējās, gan daudzpusējās tirdzniecības attiecības, būtu pārredzami, taisnīgi, atklāti un orientēti uz piekļuvi tirgum; turklāt prasa, lai šie noteikumi pilnā mērā ļautu attīstīt Eiropas kultūras nozares potenciālu, jo īpaši audiovizuālajā, mūzikas un izdevējdarbības jomā;
51. aicina Komisiju pārskatīt muitas kontroles un informācijas apmaiņas mehānismus dalībvalstīs, lai nodrošinātu šo instrumentu maksimālu efektivitāti, apkarojot mākslas darbu un citu aizsargājamu kultūras preču nelegālu eksportu un importu;

52. aicina Komisiju veikt piemērotus pasākumus, lai sāktu rūpīgi pārskatīt noteikumus par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību nolūkā *acquis communautaire*, Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) noteikumos un ES divpusējos nolīgumos panākt labāku līdzsvaru starp pretrunīgajiem tiesību subjekta aizsardzības mērķiem un brīvu un godīgu piekļuvi kultūras produktiem un pakalpojumiem, tādējādi izskaužot viltošanas un pirātisma rašanās galvenos iemeslus;
53. aicina Komisiju izmantot savas pilnvaras, lai nodrošinātu, ka visi tirdzniecības partneri ievēro PTO nolīgumos un starptautiskajās tirdzniecības tiesībās iekļautos noteikumus, paredzot arī starptautiskajos nolīgumos ietvertu strīdu izšķiršanas instrumentu izmantošanu;
54. aicina Komisiju izstrādāt ticamu un saskaņotu rādītāju un instrumentu kopumu, lai novērtētu starptautisko tirdzniecību ar kultūras precēm un noteiktu tās apjomu;
55. ņemot vērā, ka kultūrtūrisms ir kultūras nozares segments, kas strauji attīstās visā pasaulē, aicina Komisiju ES tirdzniecības politikas nolīgumos iekļaut klauzulas par tādu produktu izplatīšanu un tirdzniecību, kam ir kultūras un vēsturiska vērtība;
56. aicina Komisiju un dalībvalstis, pārtraugot tirdzniecības nolīgumus, lielākā mērā ņemt vērā ES BTN un citos tirdzniecības instrumentos ietvertās klauzulas, kas reglamentē kultūras preču tirdzniecību;
57. uzsver, cik būtiski ir atbalstīt kultūras produktu pārrobežu apriti, kultūras jomā veicinot mākslinieku un kultūras darbinieku mobilitāti; uzskata, ka pārrobežu mobilitātei ir būtiska nozīme Eiropas mākslas un kultūras jomā, lai izplatītu Eiropas vērtības, kā arī uzturētu un veidotu kultūras daudzveidību un starpkultūru dialogu;
58. aicina Komisiju apzināt iespējamās beztarifu barjeras, kas ierobežo trešo valstu tirdzniecības darījumus ar atsevišķām Eiropas kultūras precēm un pakalpojumiem, un vajadzības gadījumā veikt pasākumus šo barjeru atcelšanai;
59. šajā ziņā uzsver, ka Eiropas Savienībai ir jāatbalsta un jāveicina jaunattīstības valstu piekļuve ES kultūras preču un pakalpojumu tirgum, īpašu uzmanību pievēršot tam, ka šāda piekļuve jaunattīstības valstu kultūras nozarē radītu darbavietas un uzlabotu tehnoloģiju attīstību;
60. aicina Komisiju ierosināt konkrētas darbības un pasākumus kultūras jomā, lai atbalstītu Eiropas kultūru jaunattīstības valstīs, vienlaikus nosakot kultūru par prioritāti attīstības politikā;
61. atbalsta kultūras dimensijas un dažādu kultūras aspektu sistemātisku integrēšanu visos ārējo attiecību un attīstības politikas virzienos, projektos un programmās, lai uzlabotu Komisijas diplomātiskā darba kvalitāti, kā arī dzīvotspēju un ilgtspējību visām ES darbībām sadarbības jomā un pastiprinātu pasākumus, kas veicina sabiedrības izpratni par attīstības pasākumu kultūras aspekta nozīmi;
62. atzinīgi vērtē īpašu savstarpēji atkarīgu kultūras sadarbības programmu izveidi ar atsevišķām partnervalstīm Eiropas kaimiņattiecību politikas attiecīgajā reģionā, Āzijā un citos reģionos, piemēram, kultūras fondu Indijai;

63. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot ES un ĀKK valstu kultūras fondu kā kopēju ES ieguldījumu ĀKK valstu kultūras preču izplatīšanas un ražošanas atbalstam, piezīmējot, ka 10. Eiropas Attīstības fonds nodrošinās sākotnējo finansējumu, kuru papildinās ar dalībvalstu iemaksām;
64. lai nodrošinātu kultūras brīvību un aizsargātu tās daudzveidību un dažādus izpausmes veidus pret tirgus liberalizācijas plāniem, kas apdraud kultūras daudzveidību jaunattīstības valstīs, aicina Komisiju veicināt tādu starptautisko nolīgumu un citu juridisko instrumentu atbilstību, kuri attiecas uz kultūras tiesībām;
65. aicina Komisiju sekmēt kultūras apmaiņu starp ES un trešām valstīm, kā arī reģioniem;
66. aicina Komisiju sekmēt kultūras politikas virzienu integrēšanu attīstības sadarbības politikā, īpaši saistībā ar sociālo un ekonomikas politiku;
67. aicina Komisiju nodrošināt, ka visās tās sadarbības programmās un projektos ņem vērā vietējo kultūru un sekmē plašāku piekļuvi kultūrai un kultūras izpausmes veidiem, kā arī aicina cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību; uzsver izglītības nozīmi, tostarp atbalstu kultūras integrācijai izglītības programmās visos līmeņos jaunattīstības valstīs;
68. atgādina Komisijai, ka kultūras mantojuma attīstība ir cieši saistīta ar vispārēju tās izmantošanu un baudīšanu un ka kultūras mantojums, ņemot vērā tā trauslo dabu, ir jāpārvalda ilgtspējīgi; uzskata arī, ka kultūras mantojuma pārvaldībai noteikti jābūt ekonomiski rentabli un līdz ar to jāveicina iedzīvotāju sociālās un ekonomiskās situācijas uzlabošanās;
69. atbalsta aktīvu ES iesaistīšanos to starptautisko organizāciju darbā, kuras strādā kultūras jomā, un ANO „Civilizāciju alianses” procesā;
70. atzīst Eiropas kultūras darba kārtībā paredzēto plānu svarīgumu, taču atzīmē, ka Komisijas paziņojumā par šo darba kārtību nav sniegta informācija attiecībā uz finansējumu vai ietverts jebkāds praktisks plāns atklātās koordinācijas metodes izmantošanai; aicina Komisiju pēc iespējas drīz sniegt šo informāciju;
71. Ierosina dalībvalstīm iesaistīt vietējās un reģionālās varasiestādes ne tikai rezultātu uzraudzībā, bet arī ES jaunās kultūras darba kārtības ieviešanā, lai reāli īstenotā kultūras politika atspoguļotu reģionu īpašās vēlmes un vajadzības;
72. vērš uzmanību uz vajadzību veicināt kultūras daudzveidību un nodrošināt būtisku kultūras ietekmi ne tikai starpvalstu dialogā, bet arī starpreģionu dialogā visā pasaulē, veicinot kultūras sakarus un iekļaujot kultūras jomu attīstības programmās; atbalsta ideju par integrēto pieeju, lai izstrādātu stratēģijas kultūrai, tostarp visām nozarēm un faktoriem, kas tieši vai netieši ietekmē kultūras attīstību;
73. uzsver, ka kultūrtūrismam ir liela nozīme reģionu ekonomikas izaugsmē un to bagātības radīšanā, kā arī Eiropas kultūras mantojuma vērtības palielināšanā un ka šajā procesā jāiesaista reģionālās kultūras asociācijas un kultūras politikas jomā aktīvie iedzīvotāji;

74. pauž nožēlu, ka Komisija pievērš pārāk mazu uzmanību pilsētu, pašvaldību un reģionu sadraudzības nolīgumiem, kas daudzus gadus ir kalpojuši par lielisku pamatu kultūras sadarbībai un informācijas apmaiņai;
75. uzsver vietējo un reģionālo varasiestāžu nozīmi vispārējā kultūras veicināšanā un aizsargāšanā savās teritorijās, galvenokārt kultūras mantojuma jomā un mākslinieciskās jaunrades atbalstīšanā, kā iestādēm, kas atbildīgas par kultūras iespēju, iniciatīvu un izglītības un apmācības nodrošināšanu un sponsorēšanu, un kā festivālu un kultūras tikšanos organizētājām;
76. aicina Komisiju visā Eiropā popularizēt kultūras pasākumu rīkošanas paraugpraksi, pievēršot uzmanību tam, ka šajā jomā visvairāk paraugprakses rada reģioni; ierosina organizēt tematiskas konferences un izveidot paraugprakses datubāzes, kas būtu publiski pieejamas visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās;
77. ņemot vērā pašreizējo Eiropas starpkultūru dialoga gadu, uzsver reģionu nozīmi, ko tie var iegūt kā kultūru tikšanās vietas; aicina Komisiju iesniegt spēcīgus priekšlikumus 2008. gada darbībām un aktīvi iesaistīt reģionus to plānošanā un īstenošanā;
78. piekrīt Komisijai, ka ES kultūras un valodu daudzveidība rada ievērojamas konkurētspējas priekšrocības; atgādina dalībvalstīm, ka valodu mācīšanai un izglītības un kultūras apmaiņu programmām Eiropas Savienības iekšienē un ārpus tās nepieciešams nepārtraukts atbalsts; atgādina par televīzijas apraides nozīmi kultūru apmaiņā;
79. aicina Komisiju atbalstīt reģionālās sadarbības projektu kultūras iniciatīvas, tostarp pilsētās (jo īpaši mazās un vidēji lielās pilsētās), cita starpā ar *Interreg IV C* programmas palīdzību, un ietvert kultūras aspektu iniciatīvā „Reģioni ekonomiskām pārmaiņām”;
80. aicina dalībvalstis atbalstīt kultūru reģionos, ieguldot kultūras infrastruktūrā, izmantojot struktūrfondu finansējumu un, apspriežoties ar kultūras un izglītības iestādēm un pilsonisko sabiedrību, izstrādāt reģionālās kultūras attīstības programmas;
81. aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt vienkāršus, pārredzamus un precīzus publiskā un privātā sektora partnerības īstenošanas noteikumus, lai šāda partnerība kļūtu par efektīvu kultūras pasākumu finansēšanas līdzekli reģionos un veicinātu MVU iesaistīšanos;
82. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu izveidot ES un ĀKK valstu Kultūras fondu, kas būtu ES ieguldījums ĀKK valstu un aizjūras zemju un teritoriju kultūras preču izplatīšanā; uzskata, ka līdzīgi pasākumi īpaši ir jāparedz valstīs, uz kurām attiecas kaimiņattiecību politika;
83. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī *UNESCO* un Eiropas Padomei.